

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการดำเนินงานระบบการคูณแล้ววัยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับสารสนเทศในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พิษณุโลกโดยใช้ระเบียบวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมุ่งที่จะศึกษาการดำเนินงาน ใน 3 ขั้นตอน ตามแผนการดำเนินงานในระบบการคูณแล้ววัยเหลือในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ของผู้บริหารโรงเรียน ในรอบปีการศึกษา 2550 ซึ่งจัดทำโดยความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

- เพื่อศึกษาการดำเนินงานระบบการคูณแล้ววัยเหลือนักเรียนฯ
- เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบการคูณแล้ววัยเหลือนักเรียนฯ จำแนกตาม ประสบการณ์ในการปฏิบัติตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน ขนาดโรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

- ผู้บริหารโรงเรียน ที่มีประสบการณ์ด่างกัน มีการดำเนินงานบริหารจัดการระบบคูณแล้ววัยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับสารสนเทศในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แตกต่างกัน
- ผู้บริหารโรงเรียน ที่มีขนาดของโรงเรียนด่างกัน มีการดำเนินงานบริหารจัดการ ระบบคูณแล้ววัยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับสารสนเทศในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แตกต่างกัน
- ผู้บริหารโรงเรียน ที่สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาด่างกัน มีการดำเนินงานบริหารจัดการ ระบบคูณแล้ววัยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับสารสนเทศในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ปีการศึกษา 2550 จำนวน 495 คน จาก 495 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาพิษณุโลก ปีการศึกษา 2550 จำนวน 348 คน โดยมีวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือแบบสอบถามการดำเนินงานระบบการช่วยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับสารสนเทศในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักเขตพื้นที่พื้นที่การศึกษาพิษณุโลก

การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานตามระบบการคูณและช่วยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับสารสนเทศในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ของผู้บริหารโรงเรียน ด้านประสิทธิภาพเป็นผู้บริหารโรงเรียน ด้านขนาดของโรงเรียน และด้านเขตพื้นที่ การศึกษา โดยจะใช้การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว $F - test$ (One-way Anova) และเปรียบเทียบหากาค่าความแตกต่าง รายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ใช้การทดสอบแบบ

สรุปผล

1. การดำเนินงานระบบการคูณและช่วยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับสารสนเทศในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก โดยภาพรวม มีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายขั้นตอนพบว่า ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการและวางแผนการดำเนินงาน โดยภาพรวม มีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติตามแผน โดยภาพรวม มีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ขั้นตอนที่ 3 การกำกับ ติดตาม ประเมินผล และรายงาน โดยภาพรวม มีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผู้บริหารโรงเรียน ที่มีประสบการณ์ด่างกัน มีการดำเนินงานบริหารจัดการระบบคูณและช่วยเหลือฯ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

2.1 ผู้บริหารโรงเรียน ที่มีประสบการณ์ด่างกัน มีการดำเนินงานบริหารจัดการระบบคูณและช่วยเหลือฯ ในขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการและวางแผนการดำเนินงาน โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

2.2 ผู้บริหารโรงเรียน ที่มีประสบการณ์ด่างกัน มีการดำเนินงานบริหารจัดการระบบคูณและช่วยเหลือฯ ในขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติตามแผน โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

2.3 ผู้บริหารโรงเรียน ที่มีขนาดของโรงเรียนด่างกัน มีการดำเนินงานบริหารจัดการระบบคูณและช่วยเหลือฯ ในขั้นตอนที่ 3 การกำกับ ติดตาม ประเมินผล และรายงาน โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

3. ผู้บริหารโรงเรียน ที่มีข้าคของโรงเรียนต่างกัน มีการดำเนินงานบริหารจัดการระบบคุณภาพรวม แยกต่างกัน

3.1 ผู้บริหารโรงเรียน ที่มีข้าคของโรงเรียนต่างกัน มีการดำเนินงานบริหารจัดการระบบคุณภาพรวม ในขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการและวางแผนการดำเนินงาน โดยภาพรวม แยกต่างกัน

3.2 ผู้บริหารโรงเรียน ที่มีข้าคของโรงเรียนต่างกัน มีการดำเนินงานบริหารจัดการระบบคุณภาพรวม ในขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติตามแผน โดยภาพรวม แยกต่างกัน

3.3 ผู้บริหารโรงเรียน ที่มีข้าคของโรงเรียนต่างกัน มีการดำเนินงานบริหารจัดการระบบคุณภาพรวม ในขั้นตอนที่ 3 การกำกับ ดูแล ประเมินผล และรายงาน โดยภาพรวม แยกต่างกัน

4. ผู้บริหารโรงเรียน ที่สังกัดเขตพื้นที่โรงเรียนต่างกัน มีการดำเนินงานบริหารจัดการระบบคุณภาพรวม โดยภาพรวม ไม่แยกต่างกัน

4.1 ผู้บริหารโรงเรียน ที่สังกัดเขตพื้นที่โรงเรียนต่างกัน มีการดำเนินงานบริหารจัดการระบบคุณภาพรวม โดยภาพรวม ในขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการและวางแผนการดำเนินงาน โดยภาพรวม ไม่แยกต่างกัน

4.2 ผู้บริหารโรงเรียน ที่สังกัดเขตพื้นที่โรงเรียนต่างกัน มีการดำเนินงานบริหารจัดการระบบคุณภาพรวม ในขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติตามแผน โดยภาพรวม ไม่แยกต่างกัน

4.3 ผู้บริหารโรงเรียน ที่สังกัดเขตพื้นที่โรงเรียนต่างกัน มีการดำเนินงานบริหารจัดการระบบคุณภาพรวม โดยภาพรวม ในขั้นตอนที่ 3 การกำกับ ดูแล ประเมินผล และรายงาน แยกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการคุณภาพเชิงเหลื่อนักเรียน เกี่ยวกับสารแสดงในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

การดำเนินงานระบบการคุณภาพเชิงเหลื่อนักเรียนเกี่ยวกับสารแสดงในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก โดยภาพรวม มีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เพราะมีแนวทางการบริหารงานแบบระบบ PDCA ที่เหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ชูเดช หารทองช่วง : บทคัดย่อ) พบว่า การดำเนินงานระบบ การคุณภาพเชิงเหลื่อนักเรียนของข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานระบบการคุณภาพเชิงเหลื่อนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

การดำเนินงานระบบการคุ้มครองนักเรียนเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ในขั้นตอนที่ 1 เตรียมการและวางแผนการดำเนินงาน โดยภาพรวม มีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เพราะมีแนวทางการบริหารงานแบบระบบ PDCA ที่เหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ชาครี สุขชัย : 70 - 73) พบว่า สภาพการดำเนินงานระบบการคุ้มครองนักเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการและการวางแผนการดำเนินงาน โดยรวม มีสภาพการดำเนินงานระบบการคุ้มครองนักเรียน อยู่ในระดับมาก

การดำเนินงานระบบการคุ้มครองนักเรียนเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ในขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติความแผน โดยภาพรวม มีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เพราะมีแนวทางการบริหารงานแบบระบบ PDCA ที่เหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ(ชาครี สุขชัย : 70 - 73) พบว่า สภาพการดำเนินงานระบบการคุ้มครองนักเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี ขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติความแผน โดยภาพรวม มีสภาพการดำเนินงานระบบการคุ้มครองนักเรียน อยู่ในระดับมาก

การดำเนินงานระบบการคุ้มครองนักเรียนเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ในขั้นตอนที่ 3 การกำกับ ดูแล ประเมินผล และรายงาน โดยภาพรวม มีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ค่อนข้างมาก เพราะโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่มีบุคลากรเพียงพอที่จะสามารถแบ่งความรับผิดชอบงานในแต่ละด้านได้ แต่โรงเรียนขนาดเล็กมีบุคลากรที่จำกัดจึงไม่สามารถแบ่งความรับผิดชอบงานได้ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ชาครี สุขชัย : 70 - 73) พบว่า สภาพการดำเนินงานระบบการคุ้มครองนักเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี ขั้นตอนที่ 3 การกำกับ ดูแล ประเมินผล และรายงาน โดยรวม มีสภาพการดำเนินงานระบบการคุ้มครองนักเรียน อยู่ในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบการคุ้มครองนักเรียนเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก

1. ผู้บริหารโรงเรียน ที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีการดำเนินงานบริหารจัดการระบบคุ้มครองนักเรียนเกี่ยวกับสารเสพติดในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ไม่แตกต่างกัน เพราะมีแนวทางการบริหารงานแบบระบบ PDCA ที่เหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ทองแดง นาดีษฐ์ : 32) พบว่า ผู้บริหารที่มี

ประสบการณ์ในการบริหารค่างกัน มีการบริหารงานในการเป็นนิติบุคคลในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

2. ผู้บริหารโรงเรียน ที่มีขนาดของโรงเรียนค่างกัน มีการดำเนินงานบริหารจัดการระบบคูและช่วยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับสารสนเทศในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ค่างกัน เพราะโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่มีบุคลากรเพียงพอที่จะสามารถแบ่งความรับผิดชอบงานในแต่ละด้านได้ แต่โรงเรียนขนาดเล็กมีบุคลากรที่จำกัดจึงไม่สามารถแบ่งความรับผิดชอบงานได้ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (มนเดียน กระทงนรเครชร์) และคณะ พนว่า การปฏิบัติงานป้องกันและแก้ไขปัญหาสารสนเทศในสถานศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุโขทัย จำแนกความขนาดของโรงเรียนในภาพรวมปรากฏว่ามีการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน

3. ผู้บริหารโรงเรียน ที่สังกัดเขตพื้นที่โรงเรียนค่างกัน มีการดำเนินงานบริหารจัดการระบบคูและช่วยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับสารสนเทศในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ไม่แตกต่างกัน เพราะมีแนวทางการบริหารงานแบบระบบ PDCA ที่เหมือนกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ทองแดง นาดิชร์ : 32) พนว่า ผู้บริหารที่อยู่ในเขตพื้นที่แตกต่างกันมีการบริหารงานในการเป็นนิติบุคคลในภาพรวมแตกต่างกัน ส่วนด้านการบริหารงานวิชาการไม่แตกแยกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการประชุม ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาสารสนเทศ และการแก้ไขป้องกันอย่างต่อเนื่อง และมีการประเมินผลติดต่อกันอย่างต่อเนื่อง

2. ให้มีการอบรมผู้ที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาเรื่องการคูและพฤติกรรมข้องผู้ดูแลสารสนเทศ และที่มีแนวโน้มที่จะดูดสารสนเทศ และหาวิธีการแก้ไข ป้องกันไม่ให้นักเรียนเกี่ยวข้องกับสารสนเทศ

3. จัดตั้งหรือขอความร่วมมือกับผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศจัดตั้งเป็นชุมชน เพื่อจัดการนำบัดและป้องกัน

4. โรงเรียนต้องนำเด็กไปตรวจว่ามีคราบบังที่มีสารสนเทศในร่างกายเพื่อจะหาทางรักษาและป้องกัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลวิจัยพบว่าการดำเนินงานบริหารจัดการระบบคูและช่วยเหลือนักเรียน เกี่ยวกับสารสนเทศในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกขั้นตอน ยกเว้นขั้นตอนที่ 3 การกำกับ

ติดตาม ประเมินผล และรายงาน ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสนใจในขั้นตอนที่ 3 ให้มากยิ่งขึ้น

2. จากผลการวิจัยพบว่า ขนาดของโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติหน้าที่ จึงควร มีการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของโรงเรียนต่อไป